

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **PS PROJEKT PRAHA spol. s r. o.**, se sídlem Bubenské nábřeží 13/306, Praha 7 – Holešovice, zast. JUDr. Janem Oškrdalem, advokátem se sídlem Štefánikova 65, Praha 5, proti žalovanému: **Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu**, se sídlem Štěpánská 28, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 8. 2009, č. j. 10 Ca 261/2009 – 9,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým tento soud odmítl jeho žalobu na obnovu řízení, vedeného u městského soudu pod sp. zn. 10 Ca 123/2003 a ukončeného jeho rozsudkem ze dne 30. 6. 2004, č. j. 10 Ca 123/2003 - 50, jímž tento soud zamítl žalobu stěžovatele.

Stěžovatel je přesvědčen, že odmítnutím žaloby na obnovu řízení je porušeno jeho ústavní právo na spravedlivý proces dle čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Dále namítá, že jeho nově objevené důkazy, které našel po 3 letech od právní moci původního rozsudku ve správním soudnictví, již nemůže uplatnit ani v řízení před finančním úřadem

ani v rámci správního soudnictví. Stěžovatel má za to, že pokud neuplynula obecně i v mnoha zákonech přijímaná lhůta 3 let od právní moci rozhodnutí, stále převažuje zájem na zjištění skutečného stavu a materiální pravdy nad pravdou formální k zajištění práva stěžovatele vlastnit majetek. V tomto porušení svého práva na spravedlivý proces spatřuje stěžovatel nezákonnost usnesení městského soudu. Navrhuje napadené usnesení zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost je podána včas, neboť byla podána ve lhůtě dvou týdnů od doručení napadeného usnesení (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), je podána osobou oprávněnou, neboť stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadené usnesení vzešlo (§ 102 s. ř. s.).

Kasační stížnost není důvodná.

O důvodech kasační stížnosti Nejvyšší správní soud uvážil takto:

Především je nutno zdůraznit, že kasační stížnost míří proti usnesení městského soudu, jímž byla žaloba v předmětné věci odmítnuta, nebyla tedy městským soudem meritorně posuzována. Proti rozhodnutí městského soudu o odmítnutí návrhu na povolení obnovy lze v kasační stížnosti z povahy věci uplatnit pouze důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., tedy uvést, proč je rozhodnutí o odmítnutí návrhu podle názoru stěžovatele nezákonné a proč mělo být o návrhu na obnovu řízení rozhodnuto meritorně.

Stěžovatel má za to, že odmítnutím žaloby na obnovu řízení bylo porušeno jeho ústavní právo na spravedlivý proces dle čl. 36 Listiny základních práv a svobod, neboť nově nalezené důkazy již nemůže uplatnit ani ve správním řízení ani v řízení před správním soudem.

S názorem stěžovatele nelze souhlasit.

Podle ust. § 111 s. ř. s. řízení ukončené pravomocným rozsudkem se na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo důkazy nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny, popřípadě bylo jinak rozhodnuto o předběžné otázce, jestliže výsledek obnoveného řízení může být pro něj příznivější.

Podle ust. § 114 odst. 1 citovaného zákona obnova řízení je přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení a) o ochraně před zásahem správního orgánu, b) ve věcech politických stran a politických hnutí.

V této věci považuje Nejvyšší správní soud za nezbytné uvést, že již v rozsudcích ze dne 27. 4. 2006, č. j. 2 Afs 161/2005 - 113, a č. j. 2 Afs 179/2005 - 121, www.nssoud.cz, zdůraznil, že návrh na obnovu soudního řízení, systematicky zařazený v dílu druhém hlavy třetí části třetí s. ř. s., je mimořádným opravným prostředkem v soudních řízeních ve věcech správního soudnictví, jehož smyslem a účelem je ve výjimečných případech umožnit obnovení řízení před správním soudem. Ust. § 111 s. ř. s. k tomu uvádí, že řízení

ukončené pravomocným rozsudkem se na návrh účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo důkazy nebo skutečnosti, které bez jeho viny nebyly nebo nemohly být v původním řízení uplatněny, popřípadě bylo jinak rozhodnuto o předběžné otázce, jestliže výsledek obnoveného řízení může být pro něj příznivější. Obnova řízení, i kdyby byly dány „materiální“ podmínky definované v ust. § 111 s. ř. s., ovšem není přípustná vždy, nýbrž jen za splnění dalších velmi striktních podmínek, které stanoví v první řadě ust. § 114 s. ř. s.

Podmínky přípustnosti jsou v tomto ustanovení vymezeny v první řadě pozitivně v tom smyslu, že přípustná je obnova jen u těch druhů řízení, které zákon výslovně vyjmenovává jsou to řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a řízení ve věcech politických stran a politických hnutí [ust. § 114 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.]. Zákon v tomto ustanovení charakterizuje řízení, v nichž je obnova povolena, jednak materií, jež je jejich předmětem, jednak však – vzhledem k systematické s. ř. s. – také povahou řízení, jak je v s. ř. s. upravena. Ust. § 114 odst. 1 písm. a) s. ř. s. tak zjevně odkazuje na řízení podle ust. § 82 a násl. s. ř. s., které se vyznačuje tím, že je v něm poskytována ochrana před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, tj. ochrana před „neformálními“ zásahy do subjektivních práv. Ustanovení § 114 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pak zjevně odkazuje na řízení podle ust. § 94 a násl. s. ř. s., tedy na řízení ve věcech týkajících se registrace politické strany nebo politického hnutí, změny jejich stanov, rozpuštění, pozastavení nebo znovuoobnovení jejich činnosti. Vymezení soudních řízení, u nichž je obnova přípustná, je v ust. § 114 odst. 1 s. ř. s. nepochybně provedeno jako vymezení taxativní – jedná se o pozitivní výčet typů řízení, v nichž obnova přípustná je; a contrario tedy platí, že v jiných typech řízení než tam uvedených obnova přípustná není.

Negativní podmínky přípustnosti obnovy řízení stanovené v ust. § 114 s. ř. s. pak vymezují, že i když jsou splněny podmínky podle ust. § 114 odst. 1 s. ř. s., tj. i když se jedná o některý ze dvou shora popsanych taxativně vymezených druhů řízení před správními soudy, ani tehdy není obnova přípustná vždy – přípustná je pouze tehdy, nejedná-li se o návrh na obnovu řízení, v němž bylo rozhodnuto o kasační stížnosti (ust. § 114 odst. 2 s. ř. s.), a nejde-li o návrh směřující jen proti důvodům rozhodnutí nebo proti výroku o nákladech řízení (ust. § 114 odst. 3 s. ř. s.).

V případě stěžovatele v nyní projednávané věci není splněna pozitivní podmínka podle ust. § 114 odst. 1 s. ř. s., neboť stěžovatel navrhuje obnovu řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterou se stěžovatel domáhal, aby krajský soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného, jímž tento zamítl odvolání stěžovatele proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z příjmů právnických osob. Řízení o této žalobě jednoznačně není ani řízením o ochraně před zásahem správního orgánu, ani řízením ve věcech politických stran a politických hnutí. Zjevně se jedná o řízení o žalobě dle § 65 s. ř. s. Není tedy splněna jedna z nutných podmínek přípustnosti obnovy řízení, jak ji stanoví ust. § 114 odst. 1 s. ř. s. (srov. k uvedenému závěru též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 9. 2005, č. j. 3 Azs 219/2005 - 51, publikovaný pod č. 736/2006 Sb. NSS, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2005, č. j. 4 As 17/2004 - 55, publikovaný pod č.

626/2005 Sb. NSS, či usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 7. 2005, č. j. Na 50/2005 - 25, www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že městský soud postupoval správně, když návrh na obnovu řízení odmítl jako nepřipustný podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť z citovaného ust. § 114 odst. 1 s. ř. s. a contrario vyplývá, že návrh na obnovu řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle ust. § 65 a násl. s. ř. s. není přípustný.

Nejvyšší správní soud tak s ohledem na výše uvedené nemůže přisvědčit námitce nezákonnosti napadeného usnesení. Další kasační námitky stěžovatele, týkající se vlastních „materiálních“ podmínek obnovy řízení ve smyslu ust. § 111 s. ř. s., považuje Nejvyšší správní soud, vzhledem k nepřipustnosti návrhu na obnovu řízení v dané věci, za irelevantní.

S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatelem uplatněné kasační námitky nejsou ve vztahu k napadenému usnesení městského soudu důvodné. Protože v řízení nebyly shledány ani jiné nedostatky, ke kterým Nejvyšší správní soud dle ust. § 109 odst. 3 s. ř. s. přihlíží z úřední povinnosti, kasační stížnost byla v souladu s ust. § 110 odst. 1, větou poslední, s. ř. s. zamítnuta.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, náklady řízení nevznikly, resp. je neúčtoval. Proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. srpna 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu